

HOOGTE KADIJK

Democratisch tekort

In Amsterdam heerst een groot democratisch tekort. In het ambtelijke voortraject van de besluitvorming maken wethouders en dagelijkse besturen van stadsdelen vaak

al harde afspraken met projectontwikkelaars, voordat ze goedkeuring van de gemeenteraad vragen. De gemeenteraad stelt bestemmingsplannen vast, niet B&W. Maar na gedane 'zaken' kan de gemeenteraad dit niet meer weigeren zonder dat investeerders de gemeente confronteren met hoge schadeclaims. Besluitvorming over een bouwproject op de werf aan Hoogte Kadijk 145B laat dit zien.

Private projectontwikkelaars onderhandelen al jarenlang met ambtenaren van stadsdeel Centrum over hun plan hier twee grote woongebouwen neer te zetten. Bestemmingsplan Oostelijke Binnenstad staat woningbouw op deze werf echter niet toe, mede tot behoud van rijksbeschermd stadsgezicht. 'Buitenplannen' afwijken was onhaalbaar. De wethouder Ruimtelijke Ontwikkeling liet daarop een speciaal bestemmingsplan voor Hoogte Kadijk 145B ontwerpen mét woningbouw. Nu stelt de raad dit bestemmingsplan vast zonder de omgevingsvergunning inhoudelijk te kennen. Stadsdeelcommissie Centrum, die de raad enkel adviseert, kreeg alle stukken wél! Twee eenmansfracties poogden besluitvorming over dit bestemmingsplan Hoogte Kadijk 145B door de raad uit te stellen, tot dat B&W de ontwerp-omgevingsvergunning aan de raad overleggen ter vergunning waarvan dit mini-bestemmingsplan dient.

Tevergeefs. Zeeger Ernstings vraag (fractievoorzitter GroenLinks) gaf de doorslag: „Wat zijn de kosten voor de gemeente bij uitstel van de besluitvorming door de gemeenteraad over het bestemmingsplan?” Wethouder Marieke van Doorninck antwoordde: olopemde bouwkosten door verloop van subsidieafspraken voor 'sociale' huur, erfpachtafspraken en beperkte geldigheid van gedane onderzoeken. Zo zetten B&W met hun ambtenaren de gemeenteraad voor het blok.

Aalda J. van der Veen Amsterdam